

خبرها

تبعات افزایش تعرفه گوشی تلفن همراه

فارس : موضوع افزایش ۵۶ درصدی تعرفه گوشی تلفن همراه و تبعات آن در سازمان بازرسی کل کشور در حال بررسی است. معاونت تولیدی و کشاورزی سازمان بازرسی کل کشور موضوع افزایش تعرفه گوشی تلفن همراه را بررسی و پس از انجام بررسی گزارش نهایی خود در این زمینه را ارائه خواهد کرد.
بنابر این گزارش چندی پیش با اعلام خبر افزایش تعرفه گوشی تلفن همراه از چهار به ۶۰ درصد، تحولاتی در بازار گوشی تلفن همراه ایجاد شد. وزارت صنایع و معادن که پیشنهاددهنده اصلی افزایش تعرفه واردات گوشی تلفن همراه به ۶۰ درصد بوده است، این اقدام را در راستای حمایت از تولید داخل مهم ارزیابی کرد.
در همین راستا اخیراً وزارت صنایع و معادن با چند شرکت داخلی قرارداد تولید شش میلیون گوشی تلفن همراه در سال جاری را امضا کرده است.

تعدد مراجع نظارتی و تعدیل اختیارات قوه مجریه
فارس : معاون کل وزارت امور اقتصادی و دارایی طی اظهاراتی در نشست یک روزه اعضای هیات‌های رسیدگی به تخلفات اداری این وزارتخانه با رئیس، معاونین و روسای شعب دیوان عدالت اداری وجود مراجع متعدد نظارتی بر قوه مجریه را منطقی و عامل تعدیل اختیارات این قوه خواند.
طهماسب مظاهری با اشاره به تفکیک قوا در جمهوری اسلامی گفت: با توجه به جمیع جهات، می‌توان گفت قوه مجریه بیشترین حجم اختیارات عملکردی را در مقایسه با قوای دیگر دارد. وی افزود: در قانون اساسی هم این موضوع پیش‌بینی شده و قوه مجریه تا حدودی از اختیارات مربوط به قانون‌گذاری و نیز قضاوت و تشخیص جرم برخوردار است.
مظاهری با بیان اینکه دو قوه مقننه و قضائیه به ترتیب تقریباً اختیاری برای دخالت در امور شبه‌قضایی و شبه قانون‌گذاری ندارند اظهار داشت: بربنمای قانون اساسی، هیات دولت زمانی که مصوبه‌ای را به تصویب می‌رساند، مادامی که این مصوبه از سوی مجلس شورای اسلامی یا دیوان عالی عدالت اداری نقض نشده، معتبر است و در این صورت نیز لغو مصوبه مذکور عطف به ماسبق نمی‌شود و در حد فاصل تصویب تا نقض، اقدامات انجام شده قابل برگشت نیست مگر آنکه مورد خاصی بر بنمای شکایت فرد یا افرادی به قوه قضائیه موجب صدور حکم قضایی شود.
معاون کل وزارت امور اقتصادی و دارایی ادامه داد: قوه مجریه از سویی اختیارات قضایی هم دارد که بارزترین شکل آن در قالب هیات‌های رسیدگی به تخلفات اداری منجلی می‌شود. وی افزود: این اختیارات به خاطر وسعت حیطه کار از سوی قانونگذار به قوه مجریه داده شده و در ضرورت آن هم کسی شکی ندارد اما خود قانونگذار یکسری ایستگاه‌های نظارتی را برای کنترل اختیارات قرار داد تا جلوی استفاده ناصحیح گرفته شود.
مظاهری کمسیون تطبیق مصوبات مجلس شورای اسلامی، دیوان محاسبات و دیوان عدالت اداری را ازجمله نهادهای نظارتی بر قوه مجریه خواند که با هدف جلوگیری از تضییع حق احتمالی مردم در برابر تصمیمات این قوه، بر آن نظارت می‌کنند. وی تصریح کرد: گاه در هیات دولت هم شاهدیم که همکاران از تعدد دستگاه‌های نظارتی بر قوه مجریه گلايه دارند و آن را باعث شدن جریان کار بعنوان می‌کنند، اما من جزء کسانی هستم که این تعداد را، به منطقی که ذکر شد، قابل دفاع می‌دانم و معتقدم هرکدام از دستگاه‌های نظارتی در جای خودشان تعدیل‌کننده اختیارات شبه‌قضایی و تقنینی قوه مجریه هستند. وی گفت: مسئله‌ای که بعضاً باعث بروز بحث‌های این‌چنینی می‌شود به دلیل عدم توجه به تشکیل جلسات مشترک بین دست‌اندرکاران قوه مجریه با دستگاه‌های نظارتی در حد کلیات است.
مظاهری در همین راستا خواستار تشکیل جلسات مشترک مسئولان رده‌ها و حوزه‌های مختلف وزارت امور اقتصادی و دارایی با نمایندگان دیوان عالی عدالت اداری شد. معاون کل وزیر امور اقتصادی و دارایی در بخش دیگری از سخنانش با اشاره به وظایف هیات‌های رسیدگی به تخلفات اداری اظهار داشت: بحث برخورد با تخلفات اداری از سوی این هیات‌ها مسلماً می‌تواند در ایجاد سلامت اداری موثر باشد.

قیمت لبنیات ربطی به جهاد ندارد

مهر : معاون امور دام و وزارت جهاد کشاورزی گفت: تعیین قیمت فرآورده‌های لبنی از وظایف وزارت‌بازرگانی است و به وزارت جهاد کشاورزی ربطی ندارد.
نظام‌الدین سجادی در مورد افزایش قیمت فرآورده‌های لبنی گفت: وزارت جهاد کشاورزی تا مرحله تولید شیر خام را در برنامه خود دارد و تعیین قیمت محصولات فرآوری شده شیر مربوط به وزارت بازرگانی است.
به گفته وی، براساس برنامه‌ریزی انجام شده، میزان تولید شیر تا پایان سال جاری باید به یک میلیون و ۷۵۰ هزار تن برسد که امید است این میزان تا پایان سال تحقق یابد.
سجادی میزان تولید شیر در سال گذشته را ۷ میلیون و ۱۸۰ هزار تن اعلام و تاکید کرد: این در حالی است که میزان تولید شیر در سال گذشته حدود ۴۰ هزار تن از برنامه پیش‌بینی شده عقب‌تر بود. وی پیش‌بینی تولید محصولات دامی در سال جاری را ۱۰ میلیون و ۶۵۰ هزار تن اعلام و خاطرنشان کرد: در سال ۱۳۸۵، تولید شیر ۷ میلیون و ۷۵۰ هزار تن، گوشت مرغ یک میلیون و ۳۲ هزار تن، گوشت قرمز ۸۳۸ هزار تن، تخم مرغ ۶۹۹ هزار تن و عسل ۳۴ هزار تن برآورد می‌شود.

توضیح

شرق : در گزارش روز سه شنبه مورخ ۸۵/۳/۲۳، با عنوان موبایل‌ها را به گمرک تحویل دهید، به اشتباه علیرضا طهماسبی به عنوان مدیر اسبق منطقه ویژه الکترونیک‌یی شیراز معرفی شده بود که بدین وسیله‌ا اینشان عذرخواهی می‌نمایم.

ادامه از صفحه ۱۱

بحث مالیات و استنکاف اصناف از پرداخت آن نیز دیگر به اصلی‌ترین دیالوگ محافل صنفی بدل شده است. محمدرضا اعتمادیان در این مورد هم چنین نظر می‌دهد: «متأسفانه اصناف در سال‌های قبل از انقلاب دو دفتر برای ثبت هزینه‌های خود داشتند. اما تصور بر این بود که در سال‌های بعد از انقلاب با اطمینانی که به وجود می‌آید می‌شود با یک دفتر مشکلات را حل کرد. اصناف باید بداند که اگر مالیات نپردازند به تمام مردم ایران بدهکار هستند. در ابتدای انقلاب افراد زیادی آمدند و گفتند که قصد دارند دفاتر خود را یکی کنند.»

این همان نقطه‌ای به حساب می‌آید که هر دو مشاور رئیس‌جمهور بر آن تاکید دارند: «برخورد‌های نامانسی که انجام شد شرایطی را فراهم آورد تا اطمینان از بین برود. مثلاً بازرگانی آمد در یک دفتر میزان هزینه‌ها را نوشت و درست هم نوشته بود که مثلاً به فلان سازمان خیریه کمک کرده‌است ولی متأسفانه چنین موردی را از او قبول نکردند و حتی شرایط این‌گونه شد که افراد خیر دیگر امور وقفی و وجوهات را در دفاتر ثبت نکردند.»
وقتی وجوهات را در دفاتر ثبت نکردند باید یکسری درآمد‌ها را نیز نمی‌نوشتند تا همه چیز برابر شود. متأسفانه این اتفاق رخ داده‌است. البته با این که بعضی‌ها ممکن است خلاف بگویند یعنی هزینه‌ای و کار خیری را انجام ندهند و ادعا کنند که این کار را کرده‌اند.»

در یکی از جلساتی که نمایندگان شورای اصناف و رئیس سازمان امور مالیاتی برگزار کردند یکی از نمایندگان لب به گلايه کشود که چرا هزینه‌های خیریه به صنف در لیست هزینه‌ها قید نمی‌شود. در آن هنگام عده‌ای اعتراض کردند که چنین شیوه‌ای موجب ایجاد اخلاخ در نظام اقتصادی می‌شود.

محمدرضا اعتمادیان در این مورد می‌گوید: «ضرر‌های این طرح خیلی کمتر از آن است که به همه تهمت دروغگویی بزنیم. دیدگاه آقای احمدی‌نژاد این است که می‌شود لیست هزینه‌های خیریه را در دفاتر هزینه‌های اصناف وارد کرد. منتها باید به مردم اطمینان کرد تا دفاتر یکی شود.» وی به پرداخت وجوهات به عنوان مثالی یاد می‌کند: «در حال حاضر افرادی که قصد پرداخت وجوهات را دارند تمام درآمد‌های خود را حساب می‌کنند و حتی در هنگام پرداخت اگر مثلاً قرار باشد ۹۹ هزار تومان بپردازند حتماً ۱۰۰ هزار تومان می‌دهند. امکان ندارد فردی از حدود واقعی کمتر بپردازد چرا که خوششان را مدیون می‌دانند.»

مشاور رئیس‌جمهور در امور اصناف و بازرگانان از تفکرات بنیانگذاران نظام مالیاتی در سال‌های پس از انقلاب هم سخن می‌گوید: «در آن ایام تصمیم بر این بود که حسن اطمینانی بین طرفین به وجود آید ولی کم‌کم این اطمینان از بین رفت. البته نمی‌توان گفت که مقصر تنها دولت بوده است. هم دولت قصور داشته و هم تعدادی از اصناف گاهی اوقات واقعیت‌ها را در لیست درآمد‌ها و هزینه‌ها منظور نکردند. خوشبختانه نظر آقای احمدی‌نژاد این است که هرچه زودتر تفاهم به وجود آید.»
اعتمادیان در مورد حقوق کارگدان و مناقشات پیرامون آن نیز می‌گوید: «اسلام می‌گوید به دست کارگر بوسه می‌زند ولی چطور است که یک کارفرما چنین نمی‌کند و چطور می‌شود که کارگری از کارفرمای خود به دلیل ترس حساب می‌برد و نه به پشوتانه حلال شدن حقوق خود. مردم ما به حلال و حرام اعتقاد دارند. همان‌حقوقی که با کارفرمای خود مدارا نمی‌کند حاضر نیست مال حرام به خانه ببرد.»

وی با اسلامی کردن روابط میان کارگر با کارفرما پس از مالیات‌ها اشاره می‌کند: «با این مردم به سادگی می‌توان ارتباط برقرار کرد. اگر روابط کارگر و کارفرما براساس محبت باشد مشکلات از میان می‌رود.»

محمدرضا اعتمادیان دایره سخنان خود در مورد روابط اسلامی کارگر و کارفرما را وسعت می‌بخشد و آن را تا روابط میان اصناف و مردم تعمیم می‌دهد: «وظیفه اصناف توزیع کالا است. اگر روزی قرار باشد تا صنف توزیعی دست از کار بکشند بحران‌های

نگرانی اصناف از فعالیت‌های تجاری بنیادها

بسیاری به وجود می‌آید. بنابراین ضرورت وجود آنها مشخص می‌شود. اگر ارتباط میان اصناف و دولت و اصناف با مردم را صمیمی و عاطفی کنیم دیگر هیچ فروشنده‌ای گران و کم نمی‌فروشد.»
مشاور رئیس‌جمهور راهکاری نیز برای ایده خود بیان می‌کند: «هم باید اعتمادسازی شود و هم فرهنگ سازی. به طور مثال اگر دولت احساس کرد مالیات زیاد است باید حدود آن را کاهش دهد و از طرف دیگر اصناف هم باید در صورتی که واقعاً امکان داشت با حسن نیت مالیات را پرداخت کنند.»

وی نظر رئیس‌جمهور را نیز در این سمت ارزیابی می‌کند: «ایشان تاکید دارند که صمیمیت‌ها افزایش پیدا کند. اگر این اتفاق بیفتد دیگر نباید شاهد این بود که مثلاً قیمت فلاں میوه در شمال شهر گران‌تر از سایر نقاط باشد.»
اعتمادیان از گفت‌وگو با اصناف در مورد این موضوع نیز اطلاع می‌دهد: «به روسای اتحادیه‌های صنفی گفته‌ام که باید فرهنگ سازی شود.»

مشاور رئیس‌جمهور مثالی را نیز نقل می‌کند: «اگر کسائی که قوانین را تصویب می‌کنند بدانند حرف‌های فردی که می‌گوید در سالی که گذشت مثلاً یک میلیون تومان هزینه خیریه کرده‌ام صحت دارد حتماً آن را در مالیات محاسبه می‌کنند. اشکال بر سر عدم اعتماد است. اگر دستگاه مطمئن شود که این چنین اقدام‌هایی صحت دارد حتماً موارد این‌گونه‌ای را اعمال خواهد کرد. اتفاقاً بحث نیز بر سر همین است. در شرح مقدس آمده که اگر هزینه خیریه کردید در لیست هزینه‌ها وارد کنید. حتی اگر در حد عرف هزینه‌هایی کردید نیز می‌توان آن را در لیست منخارج سالانه وارد کرد. ما باید به چنین نقطه‌ای برسیم.»

اعتمادیان اطمینان می‌دهد افرادی که وجوهات شرعی می‌پردازند همیشه بیشتر از میزان واقعی پرداخت می‌کنند. او می‌گوید: «چرا در مورد مالیات‌ها چنین نمی‌شود. باید در مورد مالیات‌ها نیز همین اتفاق‌ها بیفتند.»
مشاور رئیس‌جمهور در مورد فرد احمدی‌نژاد در مورد این موضوع می‌گوید: «ایشان حتماً موافق هستند. چندین بار گفته‌اند که علاقه دارند پرداخت مالیات‌ها به شکل خوداظهاری درآید.»

چند ماه قبل از اینکه وزیر صنایع و معادن از افزایش یک‌باره تعرفه‌ها خبر دهد احمدی‌نژاد از هیات دولت خواسته بود تا در مورد چگونگی ورود کالا‌های خارجی به بازار ایران سباستی جدید را اتخاذ کند. در دیدار سه‌ساعته استفندماه سال ۸۴ نیز بر این موضوع تاکید شد. محمدرضا اعتمادیان در این مورد می‌گوید: «کالایی در کشوری مانند چین با شرایط خاصی مانند کارگر ارزان‌قیمت تولید می‌شود که نمونه همان کالا در کشور هم وجود دارد. نرخ دلار نیز ثابت است.

البته در این مورد اختلافات زیادی میان کارشناسان وجود دارد. همین مسئله در مورد گمرکات نیز صادق است. عده‌ای می‌گویند که باید تعرفه‌ها را به‌طور کامل رها کرد از سوی دیگر عده‌ای هم می‌گویند که باید تعرفه‌های سفت و سختی را لحاظ کرد تا هیچ کالایی وارد کشور نشود. به‌طور مثال الان انواع‌ای موبلفه خارجی وارد کشور می‌شود که تا چند سال پیش اصلاً وجود نداشت. چه دلیلی دارد که میوه‌هایی مانند انگور را وارد کنیم.»

اعتمادیان گفتار خود را چنین ادامه می‌دهد: «حالا می‌گویند و آبروی طرف را می‌برند.»
اعتمادیان برای نشان دادن وخامت اوضاع به ذکر خاطره‌ای می‌پردازد: «چند روز پیش رفتم بودم که نان بخرم. نانوا نانی سوخته را به خانمی داد و هنگامی که اعتراض کردی نانوا با تند خوبی پاسخ او را داد. بنده ناراحت شدم و به او گفتم چرا این‌گونه رفتار می‌کنی؟ جواب داد مگر چه شده. به او گفتم می‌خواهی برایت دردرس درست کنم. پاسخ داد برو هر کاری می‌خواهی بکن. به پروانه کسب او نگاه کردم تا شماره آن را ثبت

کنم. همکار نانوا وقتی دید اوضاع جدی شده به دنبال آن خاتم رفت و از او عذرت‌خواهی کرد.»
اعتمادیان به حلقه گمشده صنف کشور اشاره می‌کند. آموزش فروشندگان و اصناف برای برخورد با مردم موضوعی است که از نظر مشاور رئیس‌جمهور اولویت اصلی در برنامه‌ها به حساب می‌آید. «همیشه فرهنگ سازی. به طور مثال اگر دولت احساس کرد مالیات زیاد است باید حدود آن را کاهش دهد و از طرف دیگر اصناف هم باید در صورتی که واقعاً امکان داشت با حسن نیت مالیات را پرداخت کنند.»

وی نظر رئیس‌جمهور را نیز در این سمت ارزیابی می‌کند: «ایشان تاکید دارند که صمیمیت‌ها افزایش پیدا کند. اگر این اتفاق بیفتد دیگر نباید شاهد این بود که مثلاً قیمت فلاں میوه در شمال شهر گران‌تر از سایر نقاط باشد.»
اعتمادیان از گفت‌وگو با اصناف در مورد این موضوع نیز اطلاع می‌دهد: «به روسای اتحادیه‌های صنفی گفته‌ام که باید فرهنگ سازی شود.»
مشاور رئیس‌جمهور مثالی را نیز نقل می‌کند: «اگر کسائی که قوانین را تصویب می‌کنند بدانند حرف‌های فردی که می‌گوید در سالی که گذشت مثلاً یک میلیون تومان هزینه خیریه کرده‌ام صحت دارد حتماً آن را در مالیات محاسبه می‌کنند. اشکال بر سر عدم اعتماد است. اگر دستگاه مطمئن شود که این چنین اقدام‌هایی صحت دارد حتماً موارد این‌گونه‌ای را اعمال خواهد کرد. اتفاقاً بحث نیز بر سر همین است. در شرح مقدس آمده که اگر هزینه خیریه کردید در لیست هزینه‌ها وارد کنید. حتی اگر در حد عرف هزینه‌هایی کردید نیز می‌توان آن را در لیست منخارج سالانه وارد کرد. ما باید به چنین نقطه‌ای برسیم.»

اعتمادیان اطمینان می‌دهد افرادی که وجوهات شرعی می‌پردازند همیشه بیشتر از میزان واقعی پرداخت می‌کنند. او می‌گوید: «چرا در مورد مالیات‌ها چنین نمی‌شود. باید در مورد مالیات‌ها نیز همین اتفاق‌ها بیفتند.»
مشاور رئیس‌جمهور در مورد فرد احمدی‌نژاد در مورد این موضوع می‌گوید: «ایشان حتماً موافق هستند. چندین بار گفته‌اند که علاقه دارند پرداخت مالیات‌ها به شکل خوداظهاری درآید.»

چند ماه قبل از اینکه وزیر صنایع و معادن از افزایش یک‌باره تعرفه‌ها خبر دهد احمدی‌نژاد از هیات دولت خواسته بود تا در مورد چگونگی ورود کالا‌های خارجی به بازار ایران سباستی جدید را اتخاذ کند. در دیدار سه‌ساعته استفندماه سال ۸۴ نیز بر این موضوع تاکید شد. محمدرضا اعتمادیان در این مورد می‌گوید: «کالایی در کشوری مانند چین با شرایط خاصی مانند کارگر ارزان‌قیمت تولید می‌شود که نمونه همان کالا در کشور هم وجود دارد. نرخ دلار نیز ثابت است.

البته در این مورد اختلافات زیادی میان کارشناسان وجود دارد. همین مسئله در مورد گمرکات نیز صادق است. عده‌ای می‌گویند که باید تعرفه‌ها را به‌طور کامل رها کرد از سوی دیگر عده‌ای هم می‌گویند که باید تعرفه‌های سفت و سختی را لحاظ کرد تا هیچ کالایی وارد کشور نشود. به‌طور مثال الان انواع‌ای موبلفه خارجی وارد کشور می‌شود که تا چند سال پیش اصلاً وجود نداشت. چه دلیلی دارد که میوه‌هایی مانند انگور را وارد کنیم.»

اعتمادیان گفتار خود را چنین ادامه می‌دهد: «حالا می‌گویند و آبروی طرف را می‌برند.»
اعتمادیان برای نشان دادن وخامت اوضاع به ذکر خاطره‌ای می‌پردازد: «چند روز پیش رفتم بودم که نان بخرم. نانوا نانی سوخته را به خانمی داد و هنگامی که اعتراض کردی نانوا با تند خوبی پاسخ او را داد. بنده ناراحت شدم و به او گفتم چرا این‌گونه رفتار می‌کنی؟ جواب داد مگر چه شده. به او گفتم می‌خواهی برایت دردرس درست کنم. پاسخ داد برو هر کاری می‌خواهی بکن. به پروانه کسب او نگاه کردم تا شماره آن را ثبت

کنم. همکار نانوا وقتی دید اوضاع جدی شده به دنبال آن خاتم رفت و از او عذرت‌خواهی کرد.»
اعتمادیان به حلقه گمشده صنف کشور اشاره می‌کند. آموزش فروشندگان و اصناف برای برخورد با مردم موضوعی است که از نظر مشاور رئیس‌جمهور اولویت اصلی در برنامه‌ها به حساب می‌آید. «همیشه فرهنگ سازی. به طور مثال اگر دولت احساس کرد مالیات زیاد است باید حدود آن را کاهش دهد و از طرف دیگر اصناف هم باید در صورتی که واقعاً امکان داشت با حسن نیت مالیات را پرداخت کنند.»

وی نظر رئیس‌جمهور را نیز در این سمت ارزیابی می‌کند: «ایشان تاکید دارند که صمیمیت‌ها افزایش پیدا کند. اگر این اتفاق بیفتد دیگر نباید شاهد این بود که مثلاً قیمت فلاں میوه در شمال شهر گران‌تر از سایر نقاط باشد.»
اعتمادیان از گفت‌وگو با اصناف در مورد این موضوع نیز اطلاع می‌دهد: «به روسای اتحادیه‌های صنفی گفته‌ام که باید فرهنگ سازی شود.»
مشاور رئیس‌جمهور مثالی را نیز نقل می‌کند: «اگر کسائی که قوانین را تصویب می‌کنند بدانند حرف‌های فردی که می‌گوید در سالی که گذشت مثلاً یک میلیون تومان هزینه خیریه کرده‌ام صحت دارد حتماً آن را در مالیات محاسبه می‌کنند. اشکال بر سر عدم اعتماد است. اگر دستگاه مطمئن شود که این چنین اقدام‌هایی صحت دارد حتماً موارد این‌گونه‌ای را اعمال خواهد کرد. اتفاقاً بحث نیز بر سر همین است. در شرح مقدس آمده که اگر هزینه خیریه کردید در لیست هزینه‌ها وارد کنید. حتی اگر در حد عرف هزینه‌هایی کردید نیز می‌توان آن را در لیست منخارج سالانه وارد کرد. ما باید به چنین نقطه‌ای برسیم.»

اعتمادیان اطمینان می‌دهد افرادی که وجوهات شرعی می‌پردازند همیشه بیشتر از میزان واقعی پرداخت می‌کنند. او می‌گوید: «چرا در مورد مالیات‌ها چنین نمی‌شود. باید در مورد مالیات‌ها نیز همین اتفاق‌ها بیفتند.»
مشاور رئیس‌جمهور در مورد فرد احمدی‌نژاد در مورد این موضوع می‌گوید: «ایشان حتماً موافق هستند. چندین بار گفته‌اند که علاقه دارند پرداخت مالیات‌ها به شکل خوداظهاری درآید.»

اگر برای چنین کالاهایی تعرفه بگذاریم دیگر واردات صرف نمی‌کند. در این شرایط بلافاصله قاچاقی وارد میدان می‌شود. این طبیعی است که با افزایش تعرفه قاچاق زیاد شود. کشور ما نیز به‌گونه‌ای نیست که بتوان تمام مرزها را به‌طور کامل بست. البته چاره‌ای وجود ندارد و باید مرزها بسته شود نه برای کالاهای مصرفی که برای جلوگیری از ورود خیلی موارد دیگر.»

مشاور امور اصناف رئیس‌جمهور می‌افزاید: «این یک کار کارشناسی است. باید اهل فن دور هم جمع شوند و راهکاری مناسب پیدا کنند تا هم تولید به صفره شود و هم قاچاق زیاد نشود. خوشبختانه عزم جدی نیز برای رسیدن به این موقعیت به وجود آمده‌است که امیدواریم خداوند راه درستی را در مقابل ما قرار دهد.»
مستولان شورای اصناف و گلايه دارند که غیبت آنها در جلساتی منجر به تصمیم‌گیری‌هایی همچون افزایش تعرفه‌ها می‌شود، صدمات زیادی

را به اصناف وارد می‌آورد. اعتمادیان در این مورد می‌گوید: «رئیس‌جمهور تمایل دارند تا از نظرات اصناف و بازرگانان استفاده کنند. ایشان دستور داده‌اند که نمایندگان اصناف و بازرگانان در جلسات مهم حضور داشته باشند.»

مشاور رئیس‌جمهور ادامه می‌دهد: «در مورد برنامه‌های آینده در انتظار هستیم که اوضاع مشخص‌تر شود. اما در مورد موضوع تهیم و مشکلات اقتصادی که شاید در آینده پیش آید، نمی‌توان ادعا کرد که دردرسی به وجود نمی‌آید. اصناف هم مانند سایر بخش‌ها تحت تاثیر قرار می‌گیرند ولی به اعتقاد بنده مشکلی پیش نخواهد آمد.»

اعتمادیان خاطره‌ای را دوران انقلاب ذکر می‌کند تا صحت گفته‌هایش تایید شده باشد: «هنگامی که در سازمان اقتصاد اسلامی بودم، اطلاع داندن که تنها به یک میلیون تن در زمان یک روز انقلاب نیز می‌توان آن را در مالیات محاسبه می‌کنند. اشکال بر سر عدم اعتماد است. اگر دستگاه مطمئن شود که این چنین اقدام‌هایی صحت دارد حتماً موارد این‌گونه‌ای را اعمال خواهد کرد. اتفاقاً بحث نیز بر سر همین است. در شرح مقدس آمده که اگر هزینه خیریه کردید در لیست هزینه‌ها وارد کنید. حتی اگر در حد عرف هزینه‌هایی کردید نیز می‌توان آن را در لیست منخارج سالانه وارد کرد. ما باید به چنین نقطه‌ای برسیم.»

اعتمادیان اطمینان می‌دهد افرادی که وجوهات شرعی می‌پردازند همیشه بیشتر از میزان واقعی پرداخت می‌کنند. او می‌گوید: «چرا در مورد مالیات‌ها چنین نمی‌شود. باید در مورد مالیات‌ها نیز همین اتفاق‌ها بیفتند.»
مشاور رئیس‌جمهور در مورد فرد احمدی‌نژاد در مورد این موضوع می‌گوید: «ایشان حتماً موافق هستند. چندین بار گفته‌اند که علاقه دارند پرداخت مالیات‌ها به شکل خوداظهاری درآید.»

چند ماه قبل از اینکه وزیر صنایع و معادن از افزایش یک‌باره تعرفه‌ها خبر دهد احمدی‌نژاد از هیات دولت خواسته بود تا در مورد چگونگی ورود کالا‌های خارجی به بازار ایران سباستی جدید را اتخاذ کند. در دیدار سه‌ساعته استفندماه سال ۸۴ نیز بر این موضوع تاکید شد. محمدرضا اعتمادیان در این مورد می‌گوید: «کالایی در کشوری مانند چین با شرایط خاصی مانند کارگر ارزان‌قیمت تولید می‌شود که نمونه همان کالا در کشور هم وجود دارد. نرخ دلار نیز ثابت است.

البته در این مورد اختلافات زیادی میان کارشناسان وجود دارد. همین مسئله در مورد گمرکات نیز صادق است. عده‌ای می‌گویند که باید تعرفه‌ها را به‌طور کامل رها کرد از سوی دیگر عده‌ای هم می‌گویند که باید تعرفه‌های سفت و سختی را لحاظ کرد تا هیچ کالایی وارد کشور نشود. به‌طور مثال الان انواع‌ای موبلفه خارجی وارد کشور می‌شود که تا چند سال پیش اصلاً وجود نداشت. چه دلیلی دارد که میوه‌هایی مانند انگور را وارد کنیم.»

اعتمادیان گفتار خود را چنین ادامه می‌دهد: «حالا می‌گویند و آبروی طرف را می‌برند.»
اعتمادیان برای نشان دادن وخامت اوضاع به ذکر خاطره‌ای می‌پردازد: «چند روز پیش رفتم بودم که نان بخرم. نانوا نانی سوخته را به خانمی داد و هنگامی که اعتراض کردی نانوا با تند خوبی پاسخ او را داد. بنده ناراحت شدم و به او گفتم چرا این‌گونه رفتار می‌کنی؟ جواب داد مگر چه شده. به او گفتم می‌خواهی برایت دردرس درست کنم. پاسخ داد برو هر کاری می‌خواهی بکن. به پروانه کسب او نگاه کردم تا شماره آن را ثبت

کنم. همکار نانوا وقتی دید اوضاع جدی شده به دنبال آن خاتم رفت و از او عذرت‌خواهی کرد.»
اعتمادیان به حلقه گمشده صنف کشور اشاره می‌کند. آموزش فروشندگان و اصناف برای برخورد با مردم موضوعی است که از نظر مشاور رئیس‌جمهور اولویت اصلی در برنامه‌ها به حساب می‌آید. «همیشه فرهنگ سازی. به طور مثال اگر دولت احساس کرد مالیات زیاد است باید حدود آن را کاهش دهد و از طرف دیگر اصناف هم باید در صورتی که واقعاً امکان داشت با حسن نیت مالیات را پرداخت کنند.»

وی نظر رئیس‌جمهور را نیز در این سمت ارزیابی می‌کند: «ایشان تاکید دارند که صمیمیت‌ها افزایش پیدا کند. اگر این اتفاق بیفتد دیگر نباید شاهد این بود که مثلاً قیمت فلاں میوه در شمال شهر گران‌تر از سایر نقاط باشد.»

اعتمادیان اطمینان می‌دهد افرادی که وجوهات شرعی می‌پردازند همیشه بیشتر از میزان واقعی پرداخت می‌کنند. او می‌گوید: «چرا در مورد مالیات‌ها چنین نمی‌شود. باید در مورد مالیات‌ها نیز همین اتفاق‌ها بیفتند.»
مشاور رئیس‌جمهور در مورد فرد احمدی‌نژاد در مورد این موضوع می‌گوید: «ایشان حتماً موافق هستند. چندین بار گفته‌اند که علاقه دارند پرداخت مالیات‌ها به شکل خوداظهاری درآید.»

اعتمادیان اطمینان می‌دهد افرادی که وجوهات شرعی می‌پردازند همیشه بیشتر از میزان واقعی پرداخت می‌کنند. او می‌گوید: «چرا در مورد مالیات‌ها چنین نمی‌شود. باید در مورد مالیات‌ها نیز همین اتفاق‌ها بیفتند.»

اعتمادیان اطمینان می‌دهد افرادی که وجوهات شرعی می‌پردازند همیشه بیشتر از میزان واقعی پرداخت می‌کنند. او می‌گوید: «چرا در مورد مالیات‌ها چنین نمی‌شود. باید در مورد مالیات‌ها نیز همین اتفاق‌ها بیفتند.»

اعتمادیان اطمینان می‌دهد افرادی که وجوهات شرعی می‌پردازند همیشه بیشتر از میزان واقعی پرداخت می‌کنند. او می‌گوید: «چرا در مورد مالیات‌ها چنین نمی‌شود. باید در مورد مالیات‌ها نیز همین اتفاق‌ها بیفتند.»

اعتمادیان اطمینان می‌دهد افرادی که وجوهات شرعی می‌پردازند همیشه بیشتر از میزان واقعی پرداخت می‌کنند. او می‌گوید: «چرا در مورد مالیات‌ها چنین نمی‌شود. باید در مورد مالیات‌ها نیز همین اتفاق‌ها بیفتند.»

اعتمادیان اطمینان می‌دهد افرادی که وجوهات شرعی می‌پردازند همیشه بیشتر از میزان واقعی پرداخت می‌کنند. او می‌گوید: «چرا در مورد مالیات‌ها چنین نمی‌شود. باید در مورد مالیات‌ها نیز همین اتفاق‌ها بیفتند.»

اعتمادیان اطمینان می‌دهد افرادی که وجوهات شرعی می‌پردازند همیشه بیشتر از میزان واقعی پرداخت می‌کنند. او می‌گوید: «چرا در مورد مالیات‌ها چنین نمی‌شود. باید در مورد مالیات‌ها نیز همین اتفاق‌ها بیفتند.»

اعتمادیان اطمینان می‌دهد افرادی که وجوهات شرعی می‌پردازند همیشه بیشتر از میزان واقعی پرداخت می‌کنند. او می‌گوید: «چرا در مورد مالیات‌ها چنین نمی‌شود. باید در مورد مالیات‌ها نیز همین اتفاق‌ها بیفتند.»

اعتمادیان اطمینان می‌دهد افرادی که وجوهات شرعی می‌پردازند همیشه بیشتر از میزان واقعی پرداخت می‌کنند. او می‌گوید: «چرا در مورد مالیات‌ها چنین نمی‌شود. باید در مورد مالیات‌ها نیز همین اتفاق‌ها بیفتند.»

اعتمادیان اطمینان می‌دهد افرادی که وجوهات شرعی می‌پردازند همیشه بیشتر از میزان واقعی پرداخت می‌کنند. او می‌گوید: «چرا در مورد مالیات‌ها چنین نمی‌شود. باید در مورد مالیات‌ها نیز همین اتفاق‌ها بیفتند.»

اعتمادیان اطمینان می‌دهد افرادی که وجوهات شرعی می‌پردازند همیشه بیشتر از میزان واقعی پرداخت می‌کنند. او می‌گوید: «چرا در مورد مالیات‌ها چنین نمی‌شود. باید در مورد مالیات‌ها نیز همین اتفاق‌ها بیفتند.»

اعتمادیان اطمینان می‌دهد افرادی که وجوهات شرعی می‌پردازند همیشه بیشتر از میزان واقعی پرداخت می‌کنند. او می‌گوید: «چرا در مورد مالیات‌ها چنین نمی‌شود. باید در مورد مالیات‌ها نیز همین اتفاق‌ها بیفتند.»

اعتمادیان اطمینان می‌دهد افرادی که وجوهات شرعی می‌پردازند همیشه بیشتر از میزان واقعی پرداخت می‌کنند. او می‌گوید: «چرا در مورد مالیات‌ها چنین نمی‌شود. باید در مورد مالیات‌ها نیز همین اتفاق‌ها بیفتند.»

اعتمادیان اطمینان می‌دهد افرادی که وجوهات شرعی می‌پردازند همیشه بیشتر از میزان واقعی پرداخت می‌کنند. او می‌گوید: «چرا در مورد مالیات‌ها چنین نمی‌شود. باید در مورد مالیات‌ها نیز همین اتفاق‌ها بیفتند.»

اعتمادیان اطمینان می‌دهد افرادی که وجوهات شرعی می‌پردازند همیشه بیشتر از میزان واقعی پرداخت می‌کنند. او می‌گوید: «چرا در مورد مالیات‌ها چنین نمی‌شود. باید در مورد مالیات‌ها نیز همین اتفاق‌ها بیفتند.»

اعتمادیان اطمینان می‌دهد افرادی که وجوهات شرعی می‌پردازند همیشه بیشتر از میزان واقعی پرداخت می‌کنند. او می‌گوید: «چرا در مورد مالیات‌ها چنین نمی‌شود. باید در مورد مالیات‌ها نیز همین اتفاق‌ها بیفتند.»

اعتمادیان اطمینان می‌دهد افرادی که وجوهات شرعی می‌پردازند همیشه بیشتر از میزان واقعی پرداخت می‌کنند. او می‌گوید: «چرا در مورد مالیات‌ها چنین نمی‌شود. باید در مورد مالیات‌ها نیز همین اتفاق‌ها بیفتند.»

اعتمادیان اطمینان می‌دهد افرادی که وجوهات شرعی می‌پردازند همیشه بیشتر از میزان واقعی پرداخت می‌کنند. او می‌گوید: «چرا در مورد مالیات‌ها چنین نمی‌شود. باید در مورد مالیات‌ها نیز همین اتفاق‌ها بیفتند.»

اعتمادیان اطمینان می‌دهد افرادی که وجوهات شرعی می‌پردازند همیشه بیشتر از میزان واقعی پرداخت می‌کنند. او می‌گوید: «چرا در مورد مالیات‌ها چنین نمی‌شود. باید در مورد مالیات‌ها نیز همین اتفاق‌ها بیفتند.»

اعتمادیان اطمینان می‌دهد افرادی که وجوهات شرعی می‌پردازند همیشه بیشتر از میزان واقعی پرداخت می‌کنند. او می‌گوید: «چرا در مورد مالیات‌ها چنین نمی‌شود. باید در مورد مالیات‌ها نیز همین اتفاق‌ها بیفتند.»

اعتمادیان اطمینان می‌دهد افرادی که وجوهات شرعی می‌پردازند همیشه بیشتر از میزان واقعی پرداخت می‌کنند. او می‌گوید: «چرا در مورد مالیات‌ها چنین نمی‌شود. باید در مورد مالیات‌ها نیز همین اتفاق‌ها بیفتند.»

اعتمادیان اطمینان می‌دهد افرادی که وجوهات شرعی می‌پردازند همیشه بیشتر از میزان واقعی پرداخت می‌کنند. او می‌گوید: «چرا در مورد مالیات‌ها چنین نمی‌شود. باید در مورد مالیات‌ها نیز همین اتفاق‌ها بیفتند.»

اعتمادیان اطمینان می‌دهد افرادی که وجوهات شرعی می‌پردازند همیشه بیشتر از میزان واقعی پرداخت می‌کنند. او می‌گوید: «چرا در مورد مالیات‌ها چنین نمی‌شود. باید در مورد مالیات‌ها نیز همین اتفاق‌ها بیفتند.»

اعتمادیان اطمینان می‌دهد افرادی که وجوهات شرعی می‌پردازند همیشه بیشتر از میزان واقعی پرداخت می‌کنند. او می‌گوید: «چرا در مورد مالیات‌ها چنین نمی‌شود. باید در مورد مالیات‌ها نیز همین اتفاق‌ها بیفتند.»

اعتمادیان اطمینان می‌دهد افرادی که وجوهات شرعی می‌پردازند همیشه بیشتر از میزان واقعی پرداخت می‌کنند. او می‌گوید: «چرا در مورد مالیات‌ها چنین نمی‌شود. باید در مورد مالیات‌ها نیز همین اتفاق‌ها بیفتند.»

اعتمادیان اطمینان می‌دهد افرادی که وجوهات شرعی می‌پردازند همیشه بیشتر از میزان واقعی پرداخت می‌کنند. او می‌گوید: «چرا در مورد مالیات‌ها چنین نمی‌شود. باید در مورد مالیات‌ها نیز همین اتفاق‌ها بیفتند.»

اعتمادیان اطمینان می‌دهد افرادی که وجوهات شرعی می‌پردازند همیشه بیشتر از میزان واقعی پرداخت می‌کنند. او می‌گوید: «چرا در مورد مالیات‌ها چنین نمی‌شود. باید در مورد مالیات‌ها نیز همین اتفاق‌ها بیفتند.»

اعتمادیان اطمینان می‌دهد افرادی که وجوهات شرعی می‌پردازند همیشه بیشتر از میزان واقعی پرداخت می‌کنند. او می‌گوید: «چرا در مورد مالیات‌ها چنین نمی‌شود. باید در مورد مالیات‌ها نیز همین اتفاق‌ها بیفتند.»

اعتمادیان اطمینان می‌دهد افرادی که وجوهات شرعی می‌پردازند همیشه بیشتر از میزان واقعی پرداخت می‌کنند. او می‌گوید: «چرا در مورد مالیات‌ها چنین نمی‌شود. باید در مورد مالیات‌ها نیز همین اتفاق‌ها بیفتند.»

اعتمادیان اطمینان می‌دهد افرادی که وجوهات شرعی می‌پردازند همیشه بیشتر از میزان واقعی پرداخت می‌کنند. او می‌گوید: «چرا در مورد مالیات‌ها چنین نمی‌شود. باید در مورد مالیات‌ها نیز همین اتفاق‌ها بیفتند.»

اعتمادیان اطمینان می‌دهد افرادی که وجوهات شرعی می‌پردازند همیشه بیشتر از میزان واقعی پرداخت می‌کنند. او می‌گوید: «چرا در مورد مالیات‌ها چنین نمی‌شود. باید در مورد مالیات‌ها نیز همین اتفاق‌ها بیفتند.»

اعتمادیان اطمینان می‌دهد افرادی که وجوهات شرعی می‌پردازند همیشه بیشتر از میزان واقعی پرداخت می‌کنند. او می‌گوید: «چرا در مورد مالیات‌ها چنین نمی‌شود. باید در مورد مالیات‌ها نیز همین اتفاق‌ها بیفتند.»

اعتمادیان اطمینان می‌دهد افرادی که وجوهات شرعی می‌پردازند همیشه بیشتر از میزان واقعی پرداخت می‌کنند. او می‌گوید: «چرا در مورد مالیات‌ها چنین نمی‌شود. باید در مورد مالیات‌ها نیز همین اتفاق‌ها بیفتند.»

اعتمادیان اطمینان می‌دهد افرادی که وجوهات شرعی می‌پردازند همیشه بیشتر از میزان واقعی پرداخت می‌کنند. او می‌گوید: «چرا در مورد مالیات‌ها چنین نمی‌شود. باید در مورد مالیات‌ها نیز همین اتفاق‌ها بیفتند.»

اعتمادیان اطمینان می‌دهد افرادی که وجوهات شرعی می‌پردازند همیشه بیشتر از میزان واقعی پرداخت می‌کنند. او می‌گوید: «چرا در مورد مالیات‌ها چنین نمی‌شود. باید در مورد مالیات‌ها نیز همین اتفاق‌ها بیفتند.»

اعتمادیان اطمینان می‌دهد افرادی که وجوهات شرعی می‌پردازند همیشه بیشتر از میزان واقعی پرداخت می‌کنند. او می‌گوید: «چرا در مورد مالیات‌ها چنین نمی‌شود. باید در مورد مالیات‌ها نیز همین اتفاق‌ها بیفتند.»

اعتمادیان اطمینان می‌دهد افرادی که وجوهات شرعی می‌پردازند همیشه بیشتر از میزان واقعی پرداخت می‌کنند. او می‌گوید: «چرا در مورد مالیات‌ها چنین نمی‌شود. باید در مورد مالیات‌ها نیز همین اتفاق‌ها بیفتند.»

اعتمادیان اطمینان می‌دهد افرادی که وجوهات شرعی می‌پردازند همیشه بیشتر از میزان واقعی پرداخت می‌کنند. او می‌گوید: «چرا در مورد مالیات‌ها چنین نمی‌شود. باید در مورد مالیات‌ها نیز همین اتفاق‌ها بیفتند.»

اعتمادیان اطمینان می‌دهد افرادی که وجوهات شرعی می‌پردازند همیشه بیشتر از میزان واقعی پرداخت می‌کنند. او می‌گوید: «چرا در مورد مالیات‌ها چنین نمی‌شود. باید در مورد مالیات‌ها نیز همین اتفاق‌ها بیفتند.»

اعتمادیان اطمینان می‌دهد افرادی که وجوهات شرعی می‌پردازند همیشه بیشتر از میزان واقعی پرداخت می‌کنند. او می